
RESURSĂ EDUCAȚIONALĂ DESCHISĂ

Denumire: Educația Religioasă – Dimensiune specială a educației
generale

Autor: Iordache Ionel Cristian

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială "Vlaicu Vodă"
Slatina

Disciplina: Religie

Scopul materialului propus: De documentare pentru cadrele
didactice

EDUCAȚIA RELIGIOASĂ – DIMENSIUNE SPECIALĂ A EDUCAȚIEI GENERALE

În vechime, educația era definită ca o pregătire a omului pentru viața veșnică în Împărăția lui Dumnezeu. Deci, scopul final al educației era: prin lumea aceasta spre viața veșnică; educația avea la bază, în centrul și în vârful ei pe Hristos.

În zilele noastre însă, educația pregătește omul pentru lumea de aici, pentru ca el să devină folositor societății în care trăiește printr-o temeinică pregătire intelectuală și profesională, de pregătirea omului pentru viețuirea în Împărăția lui Dumnezeu ocupându-se educația religioasă.

Educația religioasă creștină se realizează prin implicarea activă a mai multor factori: familia, biserica, școala, societatea. Ea este o lucrare bazată pe iubire, încredere, libertate și harul dumnezeiesc. La temelia educației religioase stă colaborarea liberă, conștientă și activă dintre harul dumnezeiesc și strădania creștinului.

Creștinului, educația religioasă îi oferă un sens al existenței, o direcție și un mod de a viețui, o altă orientare a omului în afară de cea pur materială. Educația religioasă urmărește comuniunea omului cu Dumnezeu. Omul este îndemnat la practicarea virtuților și renunțarea la patimi pentru că numai astfel se poate implica responsabil în societate.

Scopul fundamental al educației religioase este scos în evidență de către Vasile Băncilă care numește educația religioasă „consolidarea Botezului, un fel de Botez prelungit”. Așa cum prin Botez, pruncul care se naște spre o nouă viață, cea de creștin, are nevoie de întărire spirituală, tot așa și educația religioasă continuă și desăvârșește educația în general, asigurându-i omului creșterea duhovnicească alături de cea intelectuală.

Educația religioasă are un dublu scop: unul informativ, prin care disciplina Religie oferă elevilor noțiuni specifice, cu caracter teologic, de istorie sau filozofie a religiilor, noțiuni ce le vor fi de folos ajutându-i să dețină o bogată cultură generală, cât și unul formativ, de transpunere în fapte a noțiunilor și sfaturilor religioase primite. La întrebarea „ce se urmărește prin educația religioasă?”, părintele Dumitru Călugăr propune următorul răspuns: caracterul moral-creștin. În sens biblic, a educa un suflet nu înseamnă numai a-l instrui cu un set de reguli sau norme și a-l pune să le memoreze, ci și a-i forma toate facultățile sau funcțiunile sufletești pentru a-și atinge scopul final, mântuirea.

Educația religioasă mai poate fi înțeleasă și ca un prilej de autocunoaștere a propriei persoane, a propriilor idealuri, întrucât, numai dacă vom reflecta asupra propriei persoane și vom avea grijă și de „instruirea” noastră și din punct de vedere religios, vom deveni mai generoși cu alții, nu vom mai fi suspicioși și nu vom mai vedea în ceilalți posibile pericole”. Numai cel ce se îndoiește de propria credință fuge de celălalt, se închide în sine, se izolează.

În creștinism, învățământul religios reprezintă o continuare a misiunii Mântuitorului Hristos alături de sfințirea vieții și conducerea credincioșilor spre mântuire. La început, educația religioasă s-a realizat doar pe cale orală, primind numele de cateheză. În timp însă, în funcție de împrejurările istorice sau religioase ale fiecărei perioade, învățământul religios s-a realizat sub diferite forme, ajungându-se astăzi la învățământul pe clase și lecții.

Ca obiect de studiu, Religia, aparține ariei curriculare „Om și Societate”, iar alături de celelalte discipline ce aparțin acestei arii, urmărește formarea personalității tinerilor în deplină concordanță cu valorile creștine și dezvoltarea caracterului moral-creștin, dar și social, în spiritul propovăduit de dreapta credință.

Profesorul de religie este cel care coordonează activitatea religioasă din școală și de aceea el trebuie să aibă o bună pregătire de specialitate, care să-l ajute să trateze complet și competent temele propuse. Pe lângă noțiunile de specialitate, el trebuie să dețină cunoștințe bogate de psihologie și logică, pentru că numai în acest fel va putea alege ce și cât din materie să folosească, dar mai ales cum să o facă mai ușor înțeleasă, ținând cont de particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor.

Rolul de educator spiritual îl are atât profesorul de religie cât și preotul care au urmat cursurile de pedagogie și psihologie ale unei Facultăți de Teologie Ortodoxă, unde se pune accent și pe elementele de psihologie a copilului dar și pe educația religioasă a acestuia. Ambii trebuie să fie persoane cuprinse de evlavie, de spiritul Învățătorului desăvârșit, Iisus Hristos, să aibă un suflet înțelegător și cald care să încălzească și sufletele copiilor. Atât preotul cât și profesorul de religie au misiunea de a crea mediul cald și prielnic necesar desfășurării lecției, de a-i învăța și a le lumina sufletele copiilor, de a forma caractere moral-religioase, căci „cel ce va face și va învăța și pe alții să le facă, acela mare se va chema în împărăția lui Dumnezeu” (Matei V, 19).

Putem concluziona afirmând că educația religioasă propune valori constante, revelate, care, odată interiorizate, au rolul de a unifica toate valorile cuprinse de conștiința omului. Ea este importantă pentru copii atât ca sentiment, cât și ca logică de explicare a lumii. Disciplina religie le oferă copiilor perspectiva comuniunii veșnice cu Dumnezeu și cu semenii, mai ales că aceștia nu pot înțelege complet un fenomen fără finalitate. Ea propune modele vii de bunătate și sfințenie, necesare în viața personală și comunitară.

BIBLIOGRAFIE:

Călugăr, Pr. Prof. Dr. Dumitru, *Catehetica*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1984

Idem, *Hristos în școală*, Reeditată de Episcopia Romanului și Hușilor, Roman, 1990

Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 1996

Idem, *Educația Religioasă*, Editura Polirom, Iași, 1999

Ioan Gură de Aur, Sfântul, *Părinți, copii și creșterea lor*, Teste culese de Ierom. Benedict Aghioritul, Editura Panaghia

Sfânta Scriptură, Editura Societății Biblice Interconfesionale din România, 1994

Șebu, Prof. Univ. Dr. Sebastian, Prof. Monica Opreș , Prof. Dorin Opreș, *Metodica predării Religiei*, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2000